

Zəkasını şama çevirən - Nazim Xudiyev

Hər bir kəs özünü öz həyat yolu, əməlləri ilə təsdiq edir. Əgər insan xeyirxahlığı, qayğıkeşliyi, səmimiyyəti, ziyası ilə fərqlənə bilirsə, saleh əməl sahibidirsə, seçdiyi peşənin müqəddəsliyini qorumağı, nüfuzunu saxlamağı bacarırsa və bütün bunları öz həyatının ali məqsədinə çevirirsə, o, yaddaşlara əbədi iz salır. Sözsüz ki, bu cür şərəfli bir həyat yolu keçmək o qədər asan deyil və həm də hər kəsə qismət olmur. Haqqında söhbət açacağımız Nazim Xudiyev 61 illik ömründə bu həyat yolunu seçdi və onun çətinliklərindən keçə bildi...

Müəllimlik bütün peşələrin zirvəsində dayanır və elə bir ilahi missiyadır ki, yalnız bu adı layiqincə daşıyanlar o zirvəni fəth edə bilərlər, bizim Nazim müəllim kimi... Vaxtsız ölüm bu istedadlı, səmimi, qayğıkeş insanı, bacarıqlı pedaqoqu, uğurlu məktəb təşkilatçısını aramızdan aparsa da, ölüm belə, onun parlaq xatirəsini yaddaşımızdan silməyə acizdir.

Nazim Xudiyev 1957-ci ildə Xankəndi şəhərində müəllim ailəsində dünyaya göz açmışdı. Orta təhsilini bu şəhərdəki Nizami Gəncəvi adına 4 nömrəli orta məktəbdə almışdı. 1979-cu ildə Xankəndi Pedaqoji İnstitutunun fizika fakültəsini bitirdikdən sonra təyinatla Şuşa rayon Malibeyli kənd orta məktəbində pedaqoji fəaliyyətə başlayan Nazim Xudiyev 2012-ci ilə qədər bu təhsil ocağında müəllim kimi çalışmışdı.

2012-ci il dekabrın 30-da prezident İlham Əliyevin sərəncamı ilə Xankəndi şəhər 4 nömrəli orta məktəbi Bakının Sabunçu rayonunun Ramanı qəsəbəsində müasir standartlara uyğun inşa edilib istifadəyə verildə Nazim Xudiyev öz doğma məktəbinə direktor təyin edildi. Sözsüz ki, bu vəzifəyə təyinat böyük etimad olduğu qədər də böyük məsuliyyət idi. Hər şeyi yenidən başlamaq, zəngin təhsil ənənəsi olan Xankəndi məktəbində ənənələri yenidən bərpa etmək böyük zəhmət tələb edirdi. Təbii ki, Nazim müəllimin direktor kabinetinə getdiyi yol heç də rəvan olmayacaqdı. Amma o, bütün bu çətinliklərə baxmayaraq özünü bütövlükdə bu işə həsr etdi və çox qısa bir müddət ərzində sıfırdan başlayan məktəb ən yüksək göstəriciləri ilə fərqləndi.

Qurub yaratmaq eşqi ilə yaşayan Nazim müəllim üçün məktəb doğma ev idi, bu evin sakinləri olan müəllimlər və şagirdlər isə onun üçün doğma insanlar sayılırdı. Kollektivdə yaratdığı mühit, isti münasibətlər bütövlükdə mehriban bir ailəni xatırladırdı. Digər bir tərəfdən bu kollektivi bir-birinə daha da doğmalaşdıran başqa bir səbəb də var idi; Qarabağ

sevgisi, yurd nisgili, doğma torpaqlara qayıtmaq ümidi...

Böyük arzularla yaşayırdı Nazim müəllim. Ən ali arzusu isə Xankəndi ilə bağlı idi, Xankəndi məktəbinin elə Xankəndinin özündə fəaliyyət göstərəcəyi günü səbirsizliklə gözləyirdi. O öz növbəsində bu arzunun gerçəkləşməsi üçün əlindən gələni əsirgəməirdi. Hələ məlum Qarabağ hadisələri başlananda gündüzlər dərs dediyi şagirdlərlə birgə gecələr səngərlərdə keşik çəkən Nazim müəllim üçün torpaqlarımızın işğal altında olması ən böyük dərd, ən böyük faciə idi. Və o, bir ziyalı kimi bütün tədbirlərdə, görüşlərdə, ən adi dost məclislərində belə Qarabağ mövzusunun önə çəkirdi.

Sonuncu müsahibəsini ötən ilin may ayında, doğum günü ərəfəsində vermişdi. "Azərbaycan müəllimi" qəzeti üçün hazırladığım bu müsahibədə dörd saatlıq söhbətimiz əsnasında o, pedaqoji fəaliyyəti haqqında bir neçə cümlə deməklə kifayətlənmişdi, onu daha çox düşündürən, narahat edən Qarabağ hadisələri

haqqında ürək yanğısı ilə söhbət açmışdı.

Bu il pedaqoji fəaliyyətinin qırx illik yubileyini qeyd edəcəkdə. Təmtəraqılı yubiley məclislərindən uzaq olan Nazim müəllim bu tarixi qürur hissi ilə qarşılayırdı və bu yubileylə bağlı bir tədbir keçirəcəyini də qərarlaşdırmışdı. Bu qüruru ona bəxş edən həyata vəsiqə verdiyi məzunları idi. Məzunlar hər il olduğu kimi yenə də sevimli müəllimlərinin başına yığışacaqdılar, Nazim müəllim bu gəncələrə baxıb fəxr edəcək və yaşanmış illərin, çəkdiyi zəhmətin mənasız olmadığından özünü dünyanın ən xoşbəxt müəllimi sanıcaqdı.

Pafosdan, bərbəzəkli cümlələrdən uzaq adam idi Nazim müəllim. Sevgisini də, acı-ağrılarını da, elə doğma yurda bağlılığını da bürüzə verməzdi. Ürəyi böyük idi, bütün bu hisslər toplusunu o, böyük ürəyinə yerləşdirirdi.

Nazim müəllimi fərqləndirən cəhətlərdən biri onun istənilən vəziyyətdə təmkinli olması bacarmaq qabiliyyəti idi. Məhz o, simasındakı sakit cizgiləri, çöhrəsindəki kiçik bir təbəssümü ilə yaranmış gərgin vəziyyəti "yumşaltmağı" bacarırdı.

Belə bir deyim var ki, ölüm dünyanın köhnə işidir, sadəcə insanlar doğmalarını itirdikdə o təzələnir. Və bir mütləq həqiqət də var ki, insan dünyaya gələndə onun haqqında yalnız bir gerçəkliyi deqiq bilirik, o, nə vaxtsa bu dünyanı tərk edəcək. Nazim müəllim də bu gerçəklikdən yan keçə bilməzdi və o, çox da sərt olmayan bir yanvar axşamında, heç kəsə əziyyət vermədən bu dünyanı tərk etdi. Bu gəlimli-gedimli dünyanın növbəti karvanının önündə öz saflığı, təmizliyi ilə mələklərin çiyində haqqın dərgahına üz tutdu.

Nazim müəllim gələcək nəsillərin yoluna işıq salmaq üçün zəkasını şama çevirən böyük ziyalı, xeyirxah insan kimi yaddaşlara köçdü, xatirələrdə, könüllərdə özünə əbədi yer qazandı və sözsüz ki, onun əziz xatirəsi nazimsevərlərin qəlbində daim yaşayacaq, o həmişə xoş xatirələrlə xatırlanacaq, şərəfli bir ömrün sahibi kimi...

İlham Cəmilöglü

